

[Ellinger.]

men kun med enkelte Stikprøver. Efter at man straks fra Begyndelsen af har undersøgt Medicinen, kan der senere kun blive Tale om Undersøgelse af enkelte Stikprøver, og man har jo ingen Garanti for, at alle Portioner er af den samme Kvalitet i Tidernes Løb som de forholdsvis faa undersøgte Prøver.

Mod Kontrol har jeg i og for sig intet at indvende, men man maa være sig imod, at der tillægges Kontrollen en Værdi, som den ikke er og ikke kan komme i Besiddelse af. Jeg mener derfor, at naar det i Lovforslagets § 2 hedder, at de heromhandlede Lægemidler er underkastet det offentliges Kontrol o. s. v., paatager Staten sig herved et større Ansvar, end den kan bære. Staten bør ikke give den Garanti, som ligger i, at det kundgøres for Befolkningen, at dette er underkastet Offentlighedens Kontrol, da den jo ikke godt kan paatage sig Pligt til at kontrolere og sige god for al Fabriksmedicin. En Fabrik eller Forhandler bør ikke have Ret til at paaberaabe sig Statens Kontrol, og da Statens Kontrol efter sin Natur ikke kan gøre Fyldest, kan man formentlig heller ikke paatage sig et uholdbart Ansvar for Varens Godhed. Det vil uvægerligt gaa saaledes, at der godkendes en Del dyr og mindre god Medicin, og det vil være i Strid med Princippet for al Apotekerlovgivning. Derimod vil det være rimeligt, at Staten faar Ret til at kontrolere Fabriksmedicin, en Ret til at fastsætte Regler for Salget deraf og til at forbyde Indførsel af Sager, naar det af Hensyn til Befolkningens Forsyning med god og billig Medicin skønnes fornødent. En saadan Ret giver Apotekerlovens § 18 allerede for Arkanas Vedkommende, og den kunde nu blive udstrakt til Fabriksmedicin. Staten vil derved blive i Stand til nogenlunde at værne Befolkningen, men ikke til at yde nogen Garanti for Fabriksmedicinen. Man kan ikke komme videre end til at værne Befolkningen imod grovt Misbrug. Men hvis man er enig med mig i, at Staten har en Ret, men ikke en Pligt til Kontrol, bør § 2 sikkert ændres, saa der ikke staar, at disse Lægemidler er underkastet det offentliges Kontrol, men at de *kan* underkastes det offentliges Kontrol, og ligeledes bør det i Stykke 2 hedde, at der fastsættes nærmere Regler for Kontrollens Udøvelse, Art og Omfang.

Paragraf 3 synes mig, maa jeg tilstaa, at være noget uklar. Sundhedsstyrelsen

kan paabyde, at enhver Apoteker, der i Aarets Løb har solgt udover en bestemt Mængde af de i Loven omhandlede Lægemidler, skal gøre Indberetning derom til Sundhedsstyrelsen, jfr. Apotekerlovens § 9, sidste Punktum. Jeg bemærker kun, at det er formelt ukorrekt, at der staar „Apotekerloven“. Der bør som sædvanlig staa, hvad det er for en Lov, af hvad Dato, men det er mindre væsentligt. Jeg kan meget godt forstaa, at man af mange forskellige Grunde ønsker at komme til Kundskab om, hvad der sælges rundt omkring paa Apotekerne af den Slags Varer, og at det er ønskeligt, at der gives Indberetning derom. Men hvad vil det sige „udover en bestemt Mængde“? Hvad er det for en Mængde, naar den er ganske ubestemt? Fastsætter Sundhedsstyrelsen den efter Varens Natur eller for hvert enkelt Apotek for sig? Det forekommer mig, at skal man indberette, hvad man har solgt udover en vis Mængde, kunde man lige saa godt indberette, hvad der i det hele taget er solgt, og saa kan Sundhedsstyrelsen trække den bestemte Mængde fra; saa faar den at vide, hvor meget der er solgt udover den bestemte Mængde. Det er en uklart affattet Paragraf, og Uklarhed bør man se at komme til Livs.

I § 4 findes der en Bestemmelse om, at Sundhedsstyrelsen har Ret til at kræve Oplysninger om Lægemidlers Egenskaber, Sammensætning og Fremstillingsmaade (Analyse). Jeg tror, at dette bør udgaa. Naar det drejer sig om Medicin med angiven Sammensætning, vil det være værdiløst for Sundhedsstyrelsen og den sagkyndige Kontrol at erholde Oplysninger om Midlets Egenskaber og Fremstillingsmaade, og hvad Arkana angaar, bør man sikkert heller ikke kunne forlange fortrolige Oplysninger af Fabrikanterne; det er stridende, synes jeg, imod almindelig Velanstændighed og Værdighed. Vil man Arkana til Livs — der er jo mange fortræffelige Arkanaprodukter —, er den eneste rigtige Vej den: at gøre det muligt for Læge- og Apotekerstanden, muligvis ved en Udvidelse af Rammerne for Farmakopékommisionens Virksomhed, at fremkomme med officielle Formler for Lægemidler til Erstatning for Arkana, der menes at være af medicinsk Værdi. Det er i hvert Fald uholdbart og heller ikke tiltalende at træffe Bestemmelser vedrørende Arkana delvis paa Basis af fortrolige Meddelelser, afgivne af Arkanafabrikanterne til Sundhedsstyrelsen. Skulde man være enig med mig heri, saa bør i Lovforslagets § 6